

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)

Štev. (Nº) 18

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

16 de mayo - 16. maja 1991

IVANA TEKAVEC

Govor na obletnici doma v Carapachayu

Dolgo smo čakali in zdaj je že leto dni od tega, kar so se naenkrat vrata odprla v Slovenijo in nebo razjasnilo. Čeprav smo na to mislili, nismo tega zdaj, zdaj pričakovali. Vprašanje je torej postalo: kaj sedaj?

Po letu dni, ko je asimilacija te ideje že realnost, nemir duha sproži puščico v prihodnost.

Za odmev temu vprašanju dobivamo odgovor. Kaj sedaj z nami tu, v naši skupnosti in kaj sedaj narediti s Slovenijo. Odgovor ima očala mlade osebe, ki je bila rojena v Argentini in zrastle v tej argentinski skupnosti.

Kaj sedaj z nami... Živeli smo za okopi. In to je bilo pravilno, bilo je potrebno, nujno za obstoj. Skušnjave so bile velike a smo si vsak dan ponavljali, da je tako prav. Vztrajno, skoraj s trmo, smo dosegli, da smo še zmeraj Slovenci.

Boj za obstoj. Obstoj za pričevanje. Pričevanje za zgodovino. Zgodovina je resnica. V tem bi morali najti vzrok za nadaljnje delovanje. Z uvajanjem demokratskega duha v Slovenijo ni konec našega dela. Pravzaprav, če smo dosledni, se tu šele začne. Pričevanje resnice, skrb za mladi rod ter internacionalizacijo slovenskega vprašanja naj bi predstavljali prednost naših moči in načrtovanje dela.

Pričevanje nima nič opraviti s fanatizmom ali nestrpnostjo. Pričevanje govori o dolžnosti, ki jo imamo do resnice, do zgodovine, do samih sebe in do rojakov, ki so živeli v laži kot ustanovi, ščitena v sistemu, ki je v laži dobil temelj in do nje izkazal posebno naklonjenost. Dolžni smo pričevanje potegniti do zadnjih posledic. Vztrajati v resnici, čeprav je komodnost veliki sovražnik in umivanje rok pred odgovornostjo načelo stoletja. Nevednost dejanja je do neke mere opravičljiva; laž pa je nesprijemljiva. Razlika moralne krivde, ki jo nosijo tisti, ki lažejo in si z lažjo polastijo oblasti ali moralna krivda tistih, ki sodelujejo zaradi nevednosti ali iz dobre vere, je nepremostljiva. Naše pričevanje o temnem, mračnem delu slovenske zgodovine mora za nas biti dolžnost še naprej; če se zavedamo, da na resnici sloni prenova naroda.

Delo nas tudi kliče k odgovornosti do mladega rodu. Med nami se poraja četrta generacija. Kakšno skupnost jim zapuščamo? Mi smo prejeli vrednote, ki jih moramo podajari naprej. Družina še zmeraj predstavlja pljuča družbe, zato se enkrat in znova poudarja vloga slovenske družine. Žal, materializem v katerem živimo vzbuja nenasitnost in potopi človeka v neskončno duševno puščobo. Postavljeni smo pred dilemo, ki je nismo poznali. Zavedamo se, da naš položaj ni najboljši za ohranitev materinščine. Čim dalj smo od časa vzroka odhoda naših staršev iz domovine, tem težje je za nas ohranjanje korenin. Kot se godi drugim rojakom po svetu

— ponemčevanje, italianizacija — tudi naše okolje pritiska na našo identiteto in prav tako — poargentincevanje — povzročča hudo opustošenje, ki zapuščča za seboj težko praznino. Silno važno je na novo razlagati pripadnost narodu, in to je odgovornost, ki jo nosimo vsi, kajti ne bi bilo pravično, da bi te duhovne, družbene, družinske in kulturne dobrine mi sami uživali, prihodnje generacije pa bi teh oropali. Kdor zmore, naj gre v Slovenijo, naj si od blizu otipa zibelko naših staršev.

Dokazano je, da kdor se vrne iz Slovenije, ostane cepljen za celo življenje. Jasno je, da v teh stvkih ni nobenih implikacij zanikanja pravic in dolžnosti do argentinske države, pač pa vestno razlaganje razdvojenosti, ki jo nosimo tisti, ki smo bili tu rojeni, ki je včasih nekateri ne dojamejo, ker je na neki način ta izkušnja zanje nepoznana, ali ker nosijo v življenju samo izviren pečat zibelke.

Končno bi se omenila dejstvo, da je Slovenija začutila pravi čas potrebo po uveljavljanju kot samostojnem subjektu, ki zase odloča o življenju in bodočnosti; kakor ji okoliščine dopuščajo, ji volja narekuje ali ji želje dovolijo. Potrebno je spraviti Slovenijo v svet. Človek se ne more načuditi kako je še zmeraj prilepljen pojem Jugoslavije v mednarodnih krogih, ko se izgovori ime Slovenija.

In tu smo pred vprašanjem, kaj sedaj glede Slovenije. Edino gotovost, ki jo imamo, je nepreklicna volja po slovenski suvereni državi. Moramo se zavedati, da je to resnično težka pot. Jugoslovanski oklep ne spusti Slovenije iz rok. Trenutno vprašanje je, če bo Slovenija imela dovolj politične volje, da izpelje njen cilj. Sprotno reševanje gospodarskih, ustavnih, zakonodajnih, socialnih in mnogo drugih problemov terja vse energije. Medtem pa Jugoslavija zavlčuje in čim več zapletava zadeve, da bi slovenski vladi in slovenskemu narodu — s stalnim zbadanjem, izzivanjem in grožnjami — upognila njihovo voljo. Vlada mora potem biti pripravljena na žrtve, ki jih zahteva ta neustavljivi korak in mora te žrtve nase prevzeti. Vlada ve, da se poleg jugoslovanskega nasprotnika bori proti notranjemu nasprotniku, proti neodgovorni opoziciji, ki otežkoča delo in napada vlado za neuspehe, ki jih je sama zakrivila.

Ne moremo trditi, da je v Sloveniji zavladovala popolna demokracija. Ta je v povojih, družba pa je dosegla pluralizem in pogoje za so-bivanje raznomislečih Slovencev, z različnimi prepričanji, razhajajočimi se idejami toda z enim samim skupnim imenovalcem: vsi, ponavljam, vsi smo Slovenci.

Še dolgo se ne bo zgodilo, da nas bodo razumeli in tudi nam bo vzelo svoj čas, da jih razumemo. Zato je nujno potrebno, da sodelujemo z vsemi Slovenci, še bolj pa s tistimi, ki so z nami podobno misleči; s tistimi, ki imajo podobne težave našim ali je celo njihov način življenja podoben našemu.

Ne bi bilo napačno, če bi se vsi tisti, ki živimo izven Slovenije in si delimo to problematiko, združili in imeli nekoga, ki bi nas predstavljal pred slovensko vlado in javnostjo.

Slovenstvo, krščanstvo, razumevanje, povezava, podpora, demokracija, svoboda, so pojmi, ki jih že od otroštva slišim in vidim v dejanjih. Naša odgovornost je, da na tem vztrajamo iz prepričanja, a ne sebično. Pričevanje teh idej bo naredilo, da bo naša skupnost ostala živa.

Konkretna podpora in doprinos slovenskemu narodu je pretakanje teh idej v pluralističnem okviru, dobiti v tem okviru prostor za njih razvoj in tako pomagati slovenski prenovi in obenem tako potrditi smisel našega obstoja. Tako se tista negotovost spremeni v zanesljivo bodočnost in hrepenenje se uresniči kot izvedljiva sedanjost.

SSK — Ustanovitev Konference za Argentino

G. Bojan Brezigar
predsednik Iniciativnega odbora SSK
Osrednja pisarna, Trst

Zedinjena Slovenija je kot iniciativni odbor Konference SSK za Argentino sklicala sestanek za sestavo delegacije na prvo zasedanje kongresa, v Slovensko hišo dne 8. maja 1991.

Udeležili so se ga izvoljeni in pooblašeni predstavniki obeh slovenskih skupnosti v Argentini, to je predvojne in povojne emigracije.

Ta sestanek je pomenil ustanovitev Regionalne konference za Argentino, ki predstavlja vse Slovence v tej državi.

Po izmenjavi mnenj o kongresu in splošnem slovenskem življenju v Argentini, je konferenca ugotovila, da je ta ustanovitev regionalne konference pomemben trenutek za razvoj medsebojnih odnosov obeh skupin in je izrazila željo, da se tak način in sodelovanje še nadaljujeta v bodoče na podlagi medsebojnega spoštovanja, resnice in pravice ter z oziroma na zgodovino in bodočnost, upoštevajoč realno stanje in delovanje vsake sredine.

Glede kongresa je bilo sklenjeno:

1. Konferenca za Argentino enoglasno zahteva, da naj bo število delegatov za Argentino pri kongresu 15 (petnajst) oseb.

2. Da dobi konferenca za Argentino čimprej ves material, ki se pripravlja za nameravani program stalnega delovanja, kongresnih dokumentov in delokroga morebitnih drugih organov kongresa.

Te zahteve so umestne, ker smo mnenja in prepričani, da določitev števila delegatov po svetu ni upoštevala realnega stanja in delovanja, kulturnega ustvarjalnega zagona, družbene dejavnosti in razmaha, razvejanosti organiziranega dela, dosežkov, vpliva in pomembnosti argentinske sredine v slovenskem svetu; in da je bilo prejšnje število določeno brez posvetovanja s predstavniki naših skupnosti.

Glede druge točke pa smo mnenja, da smisel kongresa ni samo podpisovanje resolucij ali dokumentov ter sklepanje zaključkov, ki bodo za bodočnost ključnega pomena, ne da bi bili nanje kakovostno, temeljito ter pravočasno pripravljene.

Te zahteve slonijo na naši iskreni želji, da kongres uspešno dovrši svoj začetni cilj, in da dejansko pomeni korak v bodočnost glede na realno stanje, priznavanje različnosti ter jasen pretok informacij.

prof. Tine Vivod	Oscar Molek
arh. Marjan Eiletz	Albert Čuk
inž. Jernej Dobovšek	Elsa Okretič
Tine Debeljak	Silvio Pavlin
	Robeto Mislej

Za Konferenco za Argentino

prof. Tine Vivod
predsednik Zedinjene Slovenije

Buenos Aires, 8. maja 1991

50 LET GOLJUFJE

Komunistična partija je pred 50 leti pripravila Protiimperialistično fronto, ki je bila naperjena predvsem proti zahodnim zaveznikom. Ko so pozneje Nemci napadli svojega zaveznika Sovjetsko zvezo, dne 22. junija 1941, so na vse naglico potvorili zgodovino in postavili neki fiktivni datum 27. aprila kot ustanovitev Osvobodilne fronte — OF, da bi tako lahko zahtevali prvenstvo v boju proti okupatorju.

Ko se je letos približala 50. obletnica tega datuma, niso bili več na oblasti in je komunizem kot ideja že propadel. A na vsak način so hoteli še vedno vztrajati na potvorjeni ideji OF. Ni se jim posrečilo iz tega navdušiti slovenske množice, a so lahko vpregli v propagandni voz predstavnike Slovenije s Kučanom in Zlobcem na čelu. Organizirala pa je slavnost Zveza združenj borcev NOB, ki pa je zadnje čase zelo diskreditirana.

Član predsedstva Ciril Zlobec je seveda govoril o veličini OF, Kučan pa je povezal NOB z odločitvijo za samostojnost Slovenije in hotel, da čimprej „preteklost prepustimo zgodovini“, kar popolnoma razumemo, kajti z OF je bilo povezano toliko žrtv, morije, pobojev, nasilja, da bivšim komunistom ni nič kaj prijetno.

Kako so sprejeli ta praznik Slovenci? Vlada je izjavila, da nima nič proti temu, če kdo privatno praznuje, kar hoče, da pa to ni praznik vseh Slovencev. Slovenska

demokratska zveza je za ta dan priredila Dan slovenske zastave, ko so slovenske zastave brez zvezde plapolale z drogov in so jih delili med ljudi. Na Trgu revolucije, kjer je bil glavni zbor praznovalec OF, je vzbudil njih nevoljo velik transparent z napisom: Fašisti, nacisti, komunisti — za Slovence isti!

Nekateri od Socialdemokratske stranke so pozdravili 27. april, drugi pa nastopili proti.

Praznovanju 50 let OF pa se niso pridružili Slovenski krščanski demokrati, Kmečka zveza — Ljudska stranka in slovenska Cerkev, ter seveda večina Slovencev doma in po svetu, ki jim je jasno to potvarjanje zgodovine in niso pozabili, kaj je OF škodovala slovenskemu narodu — in mu še škoduje.

POPRAVEK:

V izjavi Pred zasedanjem Svetovnega slovenskega kongresa, ki je bila objavljena na prvi strani v naši številki z dne 9. maja, je treba brati v 18. vrsti prve kolone „politične ocene“ namesto „politične enote“, v 5. vrsti druge kolone pa „izvajanju in smotih“ namesto „izvajanju in smrtih“. Prosimo, da nam oprostite.

„GALLUS“ na poti v domovino

Poroča dr. Julij Savelli
po telefaksu poslal Janez Rihar

Po prisrčnem slovesu na Ezeizi, kjer se je od zboru prišla posloviti res lepa množica rojakov, smo se po dolgi in udobni vožnji in seveda dobro razpoloženi ustavili najprej v Madridu, za skoro dve uri, potem nadaljevali pot do Pariza, kamor smo prispeli točno ob napovedani uri (13.10) 8. maja. Na ogromnem letališču smo se še kar znašli in po ureditvi formalnosti odšli oz. se odpeljali v bližnji hotel Arcade, kjer naj bi zbor prenočil. Tam nas je čakal že naš rojak in nekdanji zborovski pevec dr. Janez Zorec s predsednikom Društva Slovencev v Parizu g. Turšičem. In seveda z ogromnim, lepim avtobusom. V štirih urah vožnje po Parizu, ki je bil ves v zastavah — seveda ne nam v čast, ampak v proslavo državnega praznika 8. maja — konec druge svetovne vojne —, smo videli vse najpomembnejše točke tega znamenitega evropskega središča. Dr. Zorec se je izkazal tudi kot izvrsten vodič. Obisk se je končal v umetniškem predelu Montmartre, odkoder je čudovit pogled na ves Pariz. A naš cilj še ni bil dosežen. Najvažnejše je bilo še pred nami: obisk rojakov v Slovenskem domu. Nekoliko smo se zakasnili, a so nas potrpežljivo čakali. Po nekaj minutah se je zbor pripravil za kratek koncert, ki ga je v kapeli poleg slovenskega doma kljub utrujenosti v veliko zadovoljstvo odpel. Bilo je navzočih tudi dokaj francoskih prijateljev naše kolonije v Parizu. Kaj je bilo najlepše? Kadar je bila na programu naša domoljubna pesem, so se zaiskrile v očeh poslušalcev solze, ki se jih tudi mnogi pevci niso mogli ubraniti. Nepozabno in nepopisno srečanje bratov v tujini!

Po koncertu je bil zbor povabljen v dvorano Doma, kjer so mu rojaki pripravili bogato večerjo. Uvodoma jih je pozdravil njihov priljubljeni dušni pastir dr. Nace Čretnik, v imenu zboru pa se je

rojakom zahvalil dr. Savelli. Po večerji se je razvil družabni večer, na katerem so se vrstile pesmi, mnoge spet s solzami v očeh — razpoloženje res tako, kot je med ljubečimi se brati mogoče. Ločitev oz. slovo je bilo prisrčno, in dokaj po polnoči smo se vrnili v hotel. Kratka noč, izkoristili smo jo, kolikor se je pač dalo.

In že smo se odpravili na letališče. V prijetni vožnji z Air-France smo kar kmalu dospeli v Zagreb, kjer so nas že čakali zastopniki pripravljalnega odbora za naš obisk. Hiter a ljubezniv bratovski sprejem. Z avtobusom naravnost v stolnico, kjer je bila maša (Vnebohod je tu zapovedan praznik tudi za nas iz Argentine), pri kateri se nas je metropolit v pridigi posebej spomnil. Nato nepozaben sprejem na magistratu. Polno rojakov, mnogi so svojce čakali s cvetjem. Gospod Bog pa nam je z obilico dal blagoslov od zgoraj. Dež, dež...

Na magistratu je zbor najprej pozdravil župan inž. Strgar, ki mu gre zahvala, da je zbor lahko prišel na ta obisk. Za njim sta pozdravila pevce predsednik Glasbene matice dr. Vengušt in minister dr. Dular, katerima se je v imenu zboru zahvalil z lepimi besedami Tone Rode. Bil je navzoč tudi metropolit dr. Šuštar, pozneje še minister dr. Capuder in končno še sam predsednik vlade L. Peterle, ki je na zbor naslovil zelo vzpodbudne besede, nato pa s svojimi pevci zapel nekaj narodnih. Zaorila je še Slovenija v svetu (prišel je tudi dr. Kremžar z gospo) pa naša Oče, mati, bratje in sestre. Tudi L. Lenček in J. Rihar sta prihitela in še mnogo, mnogo znancev (v naglici morda koga pozabim). Utrujeni smo se vračali že po 22. uri k počitku.

Pripis: (ponedeljek, 13. maja)

V nedeljo smo bili ob 16 na Brezjah, istočasno kot vi v Lujanu — čudovito. Nato zvečer v Kranju ob 19.30 prvi koncert — navdušeno! Vsi zelo zadovoljni! Podrobnosti sporoči Marko Jenšterle!

Pozdrave - Rihar

Uspešen začetek slovenske turneje

S koncertom v nabito polni dvorani kranjske gimnazije je slovenski pevski zbor Gallus iz Argentine v nedeljo začel svojo slovensko turnejo, ki bo višek dosegla 3. junija v Ljubljani, ko bodo pevci nastopili v Slovenski Filharmoniji. Prisotnost na tem koncertu je že najavil tudi argentinski ambasador v Jugoslaviji Federico Carlos Bartfeld, ki bo v Ljubljano prišel s soprogo.

V nedeljo je bila dvorana kranjske gimnazije premajhna za vse, ki so prišli poslušat rojake iz Argentine, saj je ogromno poslušalcev ostalo brez sedežev. Argentinski Gallus je tokrat nastopil skupaj z istoimenskim kranjskim komornim zborom (ta je zapel šest pesmi), med občinstvom pa so bili med drugimi tudi ministra dr. Janez Dular in dr. Peter Vencelj, ter predsednik Slovenske ljudske stranke iz Argentine dr. Marko Kremžar, ki se ravno v tem času nahaja na obisku v Sloveniji. Po zaključku programa je sledil buren aplavz, zaradi katerega so morali pevci podaljšati nastop.

Prihod Gallusa v Slovenijo je poseben dogodek, kateremu pozornost namenjajo tudi slovenski mediji. Še posebej prisrčen je bil sprejem na ljubljanskem magistratu pri županu dr. Jožetu Strgarju, ki ga je leta priredil takoj po prihodu pevcev v Slovenijo. Posebno slovesnost pa je večer dobil s prihodom predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterleta in republiškega sekretarja za kulturo dr. Andreja Capudra (zaradi drugih obveznosti sta prišla že po uradnem začetku). Pevci, ki so se medtem

že zapletli v družabne pogovore s sorodniki in prijatelji, so se spet zbrali in najprej prislunili besedam Lojzeta Peterleta in dr. Andreja Capudra, potem pa jim je predsednik vlade skupaj s prijatelji še zapel več pesmi. Pevci iz Argentine so se mu nato pridružili.

Zbor Gallus se bo do 3. junija predstavil še na sedmih koncertih širom Slovenije. Vmes si bodo člani zboru ogledali tudi številne slovenske znamenitosti, saj je za mnoge med njimi to prvo srečanje s Slovenijo. Turneja zboru Gallus sodi tudi v okvir vsesplošnega praznovanja 400-letnice smrti velikega slovenskega skladatelja Jakoba Petelina Gallusa. Slovenska javnost se ima tako prvič priložnost srečati z visoko kvaliteto zborovske pesmi, ki so jo dolga leta gojili izseljenci v Argentini. Tudi zaradi tega so v Kranju buren aplavz namenili ustanovitelju zboru dr. Juliju Savelliju.

Gostovanje Gallusa za tukajšnjo publiko ni le priložnost za srečanje s slovensko kulturo v Argentini, temveč tudi za spoznavanje te tukajšnjim ljudem daljne države. Pevci so kranjski koncert začeli s štirimi Gallusovimi pesmimi, ob koncu pa zapeli tudi Guastavinovo Pueblito, ter Šijančevo Dos palomitas.

Marko Jenšterle
13. maja po telefaksu

Po telefonu smo izvedeli, da je bil koncert 13. maja v Narodnem domu v Celju tudi uspešen.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

V letošnjem letu bomo imeli volitve, a vlada se obnaša kot zbirčna deklica, ki se enkrat odloči tako, takoj nato pa drugače — vsaj kar se tiče datuma, ki naj bi bil določen za izvedbo volitev. Že petič je vlada spremenila datum in sedaj še način, kar vsekakor kaže na nejasno odločitev. Najvišji vrhovi sami ne vedo kaj in kako, in to vsekakor ni pozitivno.

OD NEDELJE DE NEDELJE

Tudi ni pozitivno za ugled vlade, da je vse to prestavljanje izvršeno v ozračju neresnosti. Kako naj sicer razložimo, da je prvi določen datum, 6. septembra, bil petek, ko je že tradicija, da se v Argentini voli ob nedeljah? Ali vladni možje ne uporabljajo koledarjev, kadar določijo volitve? Čim so spoznali pomoto, so objavili nov dekret, v katerem so določili volitve za nedeljo, 8. septembra.

A čas hitro teče, ugled vlade je nizek, pa so sklenili pridobiti nekoliko več časa za volilno kampanjo in postavili datum volitev za 6. oktober. Tudi to ni zadostovalo. Z raznimi izgovori, kaj nejasnimi in malo prepričljivimi, so nato preložili datum na 20. oktober. Tudi to pot niso uporabljali koledarja, ali vsaj ne kakega dobro informiranega, kajti dan zatem so morali znova preložiti datum: 20. oktobra je namreč materinski dan: družine bi bile vsled volitev razbite, in novi datum je kazal na 27. oktober.

Vse to je bilo izvedeno (in še razni politični manevri od centralne vlade proti provincam; pomislimo le na primer Catamarce), zato, da bi se volitve izvedle povsod istočasno. A ko je bilo vse končano in, takorekoč, vse pripravljeno, je vlada spoznala (šele tedaj?), da mnoge provincijske ustave predvidevajo daljši rok med izvedbo volitev in zamenjavo na vladnih mestih. Sama državna ustava postavlja rok treh mesecev. Res je, da bodo to pot le provincijske in občinske volitve in volitve poslancev, a posamezne ustave so izredno jasne in jih ni mogoče spremeniti z guvernerskimi dekreti. Tudi ni mogoče intervenirati vseh provinc, da bi potem zvezna vlada (verjetno tudi z dekretom) spremenila ustavna določila. To so delale vojaške vlade, ne pa demokratično izvoljene oblasti.

Tedaj so bistré glave v Rožnati palači odločile to, čemur so se od vsega začetka upirale: vsaka provinca naj določi datum volitev po lastni volji. In trenutno je pri tem ostalo. Tako vidimo, da bodo v Río Negro volili že 7. julija, La Pampa in San Juan 11. avgusta, Mendoza, Stanta Fe, Santa Cruz, Formosa in Tucumán 8. septembra, ostali pa 27. oktobra. Nejasni so trenutno datumi volitev v Córdoba in v provinci Buenos Aires. V tej zadnji je mnogo odvisno od tega, če bo peronistična stranka končno našla primerne kandidata, in kdaj se bo ta pokazal.

OD STRANKE DO STRANKE

In prav te dni se podpredsednik Duhalde dokončno odloča, kaj naj stori. O tem smo že mnogokrat pisali, a zadnji meseci predstavljajo enega najbolj neverjetnih primerov v argentinski politični zgodovini. Vsaka stranka ima vedno polno problemov, ker je preveč kandidatov in se vsi pulijo za volilna mesta. Eduardo Duhalde pa je atipičen primer kandidata, ki ga vsi silijo naj sprejme mesto, on pa tega noče oziroma ne ve, kaj naj bi storil.

Jasno: volitve predstavljajo možnost zmage — ali poraza. Duhalde bi takoj sprejel, če bi mu zagotovili zmago. A boji

se poraza. Kot cilj vsakega politika je tudi njegov cilj predsedništvo države. Poraz v provinci Buenos Aires bi mu dokončno zaprl pot na višje mesto v državi. Zato čaka, pregleduje ankete, se brani na levo in desno; a čas teče in dokončni rok se bliža. V teku tega tedna, morda kak teden več, se bo dokončno izrekel. Tisti, ki so mu blizu, trdijo, da bo sprejel.

Boriti se bo moral proti radikalnemu kandidatu, ki bo verjetno Juan Carlos Pugliese. Radikali bodo v poldrugem tednu izvedli svoje notranje volitve in določili kandidata. Pri njih bo boj nekoliko bolj zapleten. Trije kandidati si lastijo mesto: Pugliese, katerega odločno zaslanja bivši predsednik Alfonsín; Cabirón, ki ga podpira Fredy Storani in njegova uporna struja; pa Melchor Posse, župan iz San Isidra, ki predstavlja neodvisno strujo, v bližini córdobskega guvernerja Angeloza.

Druge stranke pa v prvi argentinski provinci še nimajo jasno, kaj storiti. Oklicanih je že mnogo kandidatov, a dejansko vsi še iščejo povezavo in dogovorov s sorodnimi strujami. A upanja, da bi mogli uspešno tekmovali z radikali in peronisti, se razblinjajo. Obe vodilni stranki sta še premočno zasidrani med volilci. Vsekakor Santiago de Estrada z dosedanjimi povezavami dosega v priljubljenosti nad 5 odstotkov volilcev (Pugliese 19, Duhalde 21) in kakih 40 odstotkov še trdi, da ne ve, ne katerega kandidata, ne katero stranko bodo volili.

Levica pa se jasno deli v dve struji. Združena levica, kjer vodijo trockisti MASa, s katerimi korakajo komunisti, skrajneži iz PO (Delavska stranka) in manjše politične formacije. Pa še Narodna in ljudska fronta, ki se šele tvori, v katero bi se povezali intransigenti, uporna „skupina osmih“, ki bo uskočila iz peronizma, Avtentični socialisti, del Krščanske demokracije, in pa še nekatere srednjelevičarske skupinice.

Kar se tiče liberalcev, je položaj zanimiv. Zašli so v hude notranje spore tako v provinci Buenos Aires kot v prestolnici. V mestu samem je polemična Adelina de Viola izjavila, da bo zapustila stranko. Prav tako tudi krajevni predsednik komiteja, Héctor Siracusano. Stranka bo tako znova prešla popolnoma v roke družine Alsogaray, ki je navezala sporazum s Menemovo vlado. V provinci se borijo kar tri skupine. In jasno je, da bo, tako bližina vladi, kot to notranje rovarjenje, stranko volilno precej prizadelo. Dokončno sodbo bodo oddali volilci. Ko smo že omenili prestolnico, povejmo še, da bodo to nedeljo imeli notranje volitve radikali. Izid bo važen za jasnejšo presojo položaja, ki je po zadnjih predsedniških volitvah zelo nejasen.

Tudi v Córdoba imajo radikali zanimiv zaplet. Tam se precejšnja skupina upira dosedanjemu nedvomljivemu vodju, guvernerju Angelozu. Kot je on v ostali državi organiziral opozicijo proti Alfonsínu, je Alfonsín v Córdoba organiziral opozicijo proti njemu.

Najbolj zanimiv pa je položaj v Santa Fe. Tu je v veljavi „Ley de Lemas“, ki vsaki stranki dovoli predstaviti večje število kandidatov. Zmaga končno kandidat najbolj voljene stranke, čeprav je osebno prejel manj glasov kot kak kandidat druge stranke. Tu so spravili v tek „izvenstrankarske“ osebnosti, kot avtomobilist Reutemann, bivši trener argentinske nogometne reprezentance Menotti, itd. A prihajajo do zaključka, da to volilci gledajo kot neresno postopanje. Bodo v zadnjem trenutku zavrteli krmilo? Vsak glas je lahko dragocen.

Dr. Tine Debeljak in Martín Fierro

„Argentinisches Tageblatt“ je 29. aprila ob 102. obletnici ustanovitve v posebni izdaji priobčilo članek M. Kaufmanna o slavnem argentinskem pesniku Joséju Hernándezu in njegovi pesnitvi Martín Fierro ter prevodom.

Do sedaj obstaja 34 prevodov. Med njimi slovenski, hrvaški in srbski. Skoro vsi prevajalci M. F. so bili tujci, 83% teh v Buenos Airesu živeči akademiki, podjetniki in literati. Prvi prevod je izšel l. 1919.

Da je M. F. zablestel v svetu, potrjuje dejstvo, da so angleški prevod ponatisnili 15-krat, italijanskega devetkrat, portugalskega trikrat. Grk C. J. Primbas je po naselitvi v argentinski pampi odkril podobnost svojega življenja z J. Hernándezom. Delo je prevedel v 4. letih.

Publicist omenja slovenski prevod, delo dr. T. Debeljaka z naslednjimi besedami: „Slovenec, gojitelj slovensčine in slovanskih jezikov, član Akademije in literarnih družb, časnikar in vseučilišni

profesor. Njegov rojstni kraj Škofja Loka. Dr. T. Debeljak je prevedel M. Fierro, tako je sam večkrat poudarjal, da bi laže razumel argentinski značaj. Zanj je njegov doprinos počastitev dežele in zahvala vseh živečih Slovencev v njej. To je razumljivo, če beremo, kateri so prispevali, da je delo uspelo. Prevajalec — Slovenec, grafik — Slovenec, ilustracije — slovenski umetnik, tisk je financirala slovenska skupnost.“

Slava pesniku J. Hernándezu in zahvala pesniku dr. T. Debeljaku! Vsem, zlasti mladini je dal zgled, kako se more slovenski zdomec vključiti med kulturne ustvarjalce v Argentini in istočasno ostati zvest svoji domovini.

-Erne

Mladina Slomškovega doma vabi na VIDEO BAR

v soboto, 18. maja ob 21. uri
Do 23. ure prost vstop

V nedeljo, 26. maja 1991

ZEGNANJE PRI MARIJI POMAGAJ

v Slovenski hiši

- ob 11.30 sv. maša za žive in rajne dobrotnike — Somaševanje. Pel bo mladinski zbor iz San Justa pod vodstvom Andreja Selana.
- ob 13.00 na voljo kosilo, prosimo za prijave!
- po kosilu: videokaseta o plebiscitu slovenskega naroda.
- pete litanije Matere božje.

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

bo v nedeljo, 19. maja, praznoval

31. OBLETNICO USTANOVITVE DOMA

s celodnevni slavjem.

Ob 11. dviganje zastav, nato v dvorani
Doma maša za žive in mrtve člane Doma;
ob 13. skupno kosilo;
ob 14. kulturni program;
nato družabni del.

Igra priznani orkester Ansambel.

Vse rojake prisrčno vabi odbor!

SLOGA SPOROČA

Vsi člani s KARTO SLOGA, ki do 30. aprila t. l. niso dvignili naložbe v navadni hranilni vlogi na vsaj 200.000.- spadajo od 1. maja t. l. v skupino članov s KARTO SLOGA I in imajo po preteku določene čakalne dobe pravico do naslednjih socialnih podpor: za poroko, rojstvo, dovršitev uradne srednje šole in dovršitev nekaterih univerzitetnih študij 300.000.-; za stalno in popolno nesposobnost za delo in smrt 1.000.000.-; starostna podpora 500.000.-.

V skupino članov s KARTO SLOGA II spadajo tisti člani, ki so imeli v navadni hranilni vlogi 30. aprila t. l. vloženi vsaj 200.000.-. Ti imajo po preteku predpisane čakalne dobe naslednje, maksimalne socialne podpore: za poroko, rojstvo, dovršitev uradne srednje šole in dovršitev nekaterih univerzitetnih študij 1.200.000.-; za stalno in popolno nesposobnost za delo in smrt 3.500.000.-; starostna podpora 500.000.-.

Člani iz skupine s KARTO SLOGA I še vedno lahko prestopijo v skupino članov s KARTO SLOGA II, če dvignejo svojo naložbo v navadni hranilni vlogi na vsaj 300.000.-. Po preteku predpisanih čakalnih dob imajo pravico do maksimalnih socialnih podpor, oproščeni pa so čakalne dobe za primer smrti.

Člani s KARTO SLOGA, ki so imeli v navadni hranilni vlogi 30-4-90 30.000.-, ali 30-6-90 60.000.-, ali 31-10-1990 100.000.- pa do 30. aprila t. l. niso dvignili svoje naložbe na vsaj 200.000.- imajo do 30. junija t. l. posebno ugodnost, da lahko takoj obnovijo pravico do maksimalnih socialnih podpor, če pred tem datumom dvignejo svojo naložbo v navadni hranilni vlogi na vsaj 300.000.-.

Podrobnejše informacije v naši glavni pisarni, Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía, tel. 658-6574 (faks) in 654-6438 v uradnih urah, ob delavnikih od 10. do do 19. ure in v naših podružnicah.

V SLOGI JE MOČ!

SLOVENC NA KOROŠKEM

POLEMKA V ZVEZI Z DR. CZIGANOM

Po koncertu „Koroška poje“ je Slovenska prosvetna zveza na Koroškem napadla predsednika Koroške kulturne zveze dr. Janko Zerzerja in predsednika slovenske vlade prof. Lojzeta Peterleta, češ naj prepustita zgodovinarjem presojo o delovanju dr. Franeta Czigana, glasbenika, profesorja in političnega emigranta. Na te napade je KKZ odgovorila s posebno tiskovno izjavo. V njej se sprašuje, zakaj naj bi sedaj bilo neumestno poudarjati dr. Czigana kot poštenega človeka in velikega strokovnjaka, ko pa je svoj čas bilo umestno vsake vrste obrekovanje in je šlo sovraštvo celo tako daleč, da so iz sporedov naših zborov črtali ljudske pesmi, ki jih je priredil dr. Czigan.

Nadalje piše v izjavi KKZ dobesedno: „V izjavi SPZ je rečeno, da Czigana kot človeka more kdorkoli že razvrednotiti ali rehabilitirati le po temeljiti preverbi s strani zgodovinarjev. Kaka hinavščina! Na kaj se je potemtakem svoj čas opirala gnusna gonja proti njemu, ki je tajnika Zveze slovenskih organizacij in Slovenske prosvetne zveze celo napotila k avstrijskemu zveznemu predsedniku, da sta tam skušala zlivati gnojnico na nedolžnega človeka...“ Ob koncu piše KKZ: „Če danes nekdo v SPZ vidi potrebo, da zagovarja svoječasne spodrsiljaje in pričakuje, da bomo pustili popolnoma neupravičene očitke nezavrjene, „ta čas“ ali kadarkoli, naj premisli, da smo bili proti nagobčnikom že vedno zelo občutljivi. Verjetno tudi predsednik slovenske vlade.“

(Po Nedelji)

OBISK PRI MOHORJEVI

Dr. Rudolf Scholten, zvezni minister za pouk in umetnost, je 12. aprila obiskal sedež Mohorjeve, da bi si ustvaril sliko največje koroške slovenske institucije.

Minister je obiskal dvojezično privatno ljudsko šolo Mohorjeve, kjer je bil seznanjen s finančnim položajem šole, saj dežela in mesto Celovec doslej nista bili pripravljeni, da bi pomagali pri financiranju šole. S poukom je minister bil vidno zadovoljen.

Nadalje je dr. Scholten bil informiran o dejavnosti Mohorjeve na vzgojnem sektorju in z uspehi založbe.

Mnogovrstne dejavnosti te največje organizacije koroških Slovencev so na ministra naredile vtis, tako da je obljubil, da se bo zavzel za potrebe Mohorjeve.

MALI OGLASI

Iščemo oskrbnika za Hotel Mascardi v Barilochah. - Tel. 0944-2548

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás)-Tel. 441-7496
Snemamo na video kasete - Poroke - Krste - Družinske jubileje - Tel: 767-5200

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; French 3531, 5° „B“ - Capital - Tel: 801-8220 in 71-3546

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmas) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, **inž. Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implanteseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled - Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

ADVOKATI

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - **Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel** - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA - celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar - **Stane Mehle** - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

TRGOVINA

Delikatosa Franc Vester - Gana 119 - Capital (1 kvadra severno od postaje Liniers).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec -4 številke- 55.000.-

DELO, Sobotna priloga, 20. aprila 1991

Na pragu Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158

Na jugu Južne Amerike, tako rekoč na pragu tistega, kar je od tu videti kot konec sveta, imajo Slovensko vas, imajo ulico J. Hladnika. Imajo Kreditno zadrugo Sloga pa trgovino s piščanci Rovte in mehanično delavnico Kras. Imajo Zedinjeno Slovenijo in Slovensko kulturno akcijo, Slomškov dom in Rožmanovo zavetišče. Imajo časopis Svobodna Slovenija, revijo Meddobje. Kako je nastal ta svet in kaj ga poganja — poskus pogleda od zunaj, s praga.

Ne zveni lepo, zato se v spodobni družbi raje zamolči — a zato ni nič manj res, da obstaja vrednostna lestvica ljudi, družb, ras. Na vrednostni lestvici držav, ki so bile sredi tega stoletja na razpolago kot cilj izseljevanja, so bile na prvem mestu Združene države, nato Kanada in potem Južna Amerika. Množice ljudi v opustošeni Evropi so čakale na dan, ko se jim bo odprla pot v te dežele; povečini so ti ljudje živeli v taboriščih — Displaced Persons Camps se jim je reklo — ali po zasilnih bivališčih, ki jih je nudila razrušena stara celina. Države, ki so bile cilj njihovega upanja, so lahko izbirale in bile so izbirčne. Kriteriji v Severni Ameriki so temeljili na zdravju, moči, zvezah z lastnimi državljani, tudi na političnem prepričanju.

Tisti Slovenci, ki se jim je na sredini stoletja pogled upiral v tujino, so torej želeli predvsem v Združene države, če ne tja, v Kanado, in če se tudi to ni dalo, v Južno Ameriko. Tu je torej glavna odgovora na nekoliko skrivnostno vprašanje, zakaj je prav v Argentini tako veliko slovenskih ljudi. So tam, ker jih je Argentina sprejela — mlade in stare, komaj rojene in že močno postarane in betežne. So tam, ker Argentina ni brskala ne po zdravstveni ne politični preteklosti svojih prišlekov.

Mesto, emigrantsko na kvadrat

Tako je bilo pravzaprav že precej pred letom, ko se je prva polovica tega stoletja prevesila v drugo. V južnih državah zahodne poloble so od nekdanj postavljeni precej manj vprašani in precej manj ostro. Zato se je Lev Trocki lahko naselil v Mehiki, potem ko se tako rekoč nobena država ni hotela zameriti Stalinu. Zato se je v isti Mehiki lahko naselila slikovita množica ljudi, ki so bežali tako pred Hitlerjem kot pred Stalinom in celo vrsto diktatorjev, ki so ju posnemali. Zato se je mogoča južnoameriška celina pred drugo svetovno vojno, med njo in po njej polnila z desetisoči Evropejcev, ki so iskali priložnosti za novo življenje.

Buenos Aires je emigrantsko / imigrantsko mesto na kvadrat. Najkjučnemu popotniku razkrijejo to že toponimi. Velemesto ima med svojimi četrtmi (pravzaprav mesti) britanski Hurlingham in francoski Boulogne, ima park Palermo in Britannia. Ima tudi Slovensko vas. V Buenos Airesu se najde Industrias Kras, pa tudi Distribuidora Rovte.

Mesto je širokogrudno do vseh kultur, jezikov, imen — z izjemo indijanske, domorodske. In zaljubljeno je v Evropo. In v Evropoje toliko bolj, če so svetlolasi, svetlopolti, svetlooki.

Tudi v tem, pravijo, je delček skrivnosti, zakaj se je v Buenos Airesu lahko tako razvila in ohranila ta nenavadna slovenska skupnost, ki so jo ustvarili povojni emigranti, znana tudi kot slovenski geto. V nasprotju z ZDA ali Avstralijo so tu Slovence „gor gledali“, vstevši občudujoče poglede in žvižge, ki so jih bile in so deležne Slovenke.

Ena najbolj zgovornih oznak tega mesta, prispeval jo je angleški pisatelj Paul Treroux, se glasi: „Che Guevara, Jorge Luis Borges in Adolf Eichman so se tu počutili enako doma.“ Tako je v Argentini.

Tradicija in zvestoba

Argentinski slovenski izseljenski svet se doživlja kot veliko družino in vztraja pri geslih, ki k temu spodbujajo. „Svoje k svojim“ priporoča geslo, ki v njihovem telefonskem imeniku po strokah (obrta, trgovine, storitve) predstavlja slovensko podjetništvo in nagovarja k izbiri domačih možnosti. „Slovenci v svetu, ki smo se nad štirideset let združevali okrog demokratičnih in krščanskih vrednot slovenstva, moramo ostati tesno

povezani,“ pravi marca sprejeta izjava načelstva SLS. „Vztrajali bomo skupaj z vedno številnejšimi prijatelji v domovini in pomagali pri moralni obnovi slovenske družbe. Medtem pa se smemo zanašati le sami nase, drug na drugega in na Boga.“

Argentinski slovenski svet, kot je slutiti iz takšnih izjav, ni samo velika družina. Je tudi tradicionalna patriarhalna družina. Visoko vrednoti pobožnost, disciplino, katoliško moralo. Delavnost, varčnost, spoštovanje avtoritet. Slovenske družine v Argentini so velike, imajo po pet do deset otrok. Če je le mogoče, ženske ne delajo v službah, ampak se posvečajo domu; javnega življenja se ne udeležujejo. Vztrajajo pri tradicionalnih praznikih, navadah. Jezik slovenskih (Argentincev) je brezhibna slovenščina, nezaznamovana z vplivi tukajšnjega polstoletnega razvoja. Prevladujoči pozdrav je zbogom. V javnem življenju ni slišati vulgarnih izrazov in kletvic.

To tradicionalno, starosvetno slovenstvo ima najrazličnejše pojavnosti oblike. V Mendozii, trdi umetnostna zgodovinarica Irene Mislej, se je ohranilo takšno poslikovanje velikonočnih pirhov, kot je pri nas že izumrlo. Športna in telovadna društva uporabljajo opise vaj, ki so iz časa orlovskega razcveta. Celo v otroških igrah je najti prvine, ki dajo misliti na potovanje v časovnem stroju. Telovadne vaje uvaja razgibavanje, zaključuje pa umirjanje, ki je mešanica pesla, igre in besed. K umirjanju, demimo, sodi razgovor o hvaležnosti, s pomočjo knjige F. Sodje Lepo je biti mlad. Ali pa igra Kaj je tvoj oče, kjer je treba pokazati mimične spretnosti; kdor se pri tem nasmeje, je kaznovan, kazen pa je „delati testament, spovedati se in podobno“.

Opredmetena in poseobljena kranjska trma

Zvestoba slovenstva se izkazuje na več načinov. S tihim in glasnim predpisom, naj se mladi argentinski Slovenci poročajo med seboj, ne pa s tujci. S pričakovanjem, da se verskih obredov udeležujejo v najbližji slovenski cerkvi, četudi je daleč (in v Buenos Airesu je vse daleč), ne pa v argentinski. S pričakovanjem, da bodo vsi otroci hodili čez teden v argentinske, ob sobotah pa v slovenske šole. Učni smoter je tam „navajati slovensko mladino na zdrav, vesel in lep način življenja. Argentinski Slovenci naj bi se radi vračali v slovensko skunost kot otroci slovenske šole, kot doraščajoči v razne naše organizacije in kot zreli ljudje s svojimi družinami v ta del Slovenije v svetu.“

Te šole so pod strehami vseh domov (imenovanih Slovenska hiša, Slovenska pristava ipd.), kjer je pogosto tudi cerkev ali kapela. Imenujejo se ponavadi po pesnikih, recimo po Prešernu ali Balantiču. Vse pa vrsti so bile sezidane s prostovoljnimi prispevki in prostovoljnimi delom. Vse po vrsti so tako rekoč predmetenje in poseobljenje prislovične kranjske trme. Prosvetna vnema se izvaja med skromnimi zidovi, ob skromnih

pripomočkah, a z neomajno predanostjo. Po stenah visijo iz koledarjev in lepoteh knjig izstrižene podobe, ki prikazujejo Slovenijo in njene odličnike — razstava hribov in dolin, tako različnih od brezmejnega argentinske ravnine, razstava kozolcev, cerkvic, vodnjakov, oračev in sejalcov. Zunaj, na dvorišču pa razkošna razstava južnoameriške flore, ki je tudi velemesto ne more docela zatrete — eksotične rože in drevesa, od banan do ombujev, od pijanih dreves do fikusov in podobnih rastlin, kar vse pri nas sodi med lončnice, tam pa zrasedo do višine streh in čez.

Slovenski argentinski otroci hodijo tja vsako soboto, skoraj dvajset let. Začnejo z vrtci, kjer kraljujejo vrtnarice, nadaljujejo z osnovno šolo, kjer dirigirajo učiteljice, zaključujejo s srednjoškolskim tečajem, kjer poleg profesorice nastopajo tudi profesorji. Velika večina vsega, kar se dogaja v teh šolah, je povezana s slovenskim jezikom in domovino. Skozi igre, petje, deklamacije, pouk, pisanje, branje, analize literarnih del, proslave se odraščajoči Slovenci od tretjega do osemnajstega leta naučijo vse, kar je povezano s slovenstvom. V skladu z mladinsko himno, ki jo je spisal dr. Tine Debeljak:

Slovenska smo mladina,
naša je rast:
Bog, Domovina,
Delo in Čast!

Ko bi človek naredil mešani otroški pevski zbor — otroški slovenski svetovni kongresni zbor? — te himne ne bi znali vsi zapeti. Vendar bi znal argentinski del enako dobro kot podalpski zapeti Jurčku bomo pomagali hišico zgraditi ali Po jezeru bliz Triglava. In vse narodne in ponarodele.

In ko bi kdo ukrotil deklamacijsko skupino istega kalibra, pri klasiki ne bi bilo nobenih težav, bil pa bi en del v zadregi pri Balantiču, drugi pa pri Kajuhu.

Vsi pa bi, da ne pozabim, a) bili oblečeni v kavbojke, bombažne majice, obuti pa v superge, ali b) z nejevoljo poslušali pripombe na račun teh oblačil in misel, da bi se za slovensko proslavo spodobilo obleči drugače.

Tako je to.

Med melanholijo in jezo

Vsi ti domovi, se pravi stavbni kompleksi, ki združujejo cerkvene, šolske, vzgojne, družbene in družabne pritikline, dajejo ob sobotah in nedeljah videz živahnega, pisanega, slikovitega, zagretega življenja. Glasovi molitev in procesij se izmenjujejo z radostnimi ali jokajočimi glasovi otrok, politična modrovanja (in obtoževanja) z glasovi gimnazijskega poučevanja. Tu so razstave in proslave, sestanki in maše. Med tednom je vse drugače. Od ponedeljka do petka je tam tiho in zapuščeno. Pošto pošiljati na te naslove, pravijo, je tvegano, ker čez teden tam ni nikogar, da bi jo

prevzel in spravil, Argentinci pa so, pojasnjujejo, nezanesljivi in zanikrni ljudje, sloveči po svojih dolgih prstih in pogoltnosti. Če je v teh hišah čez teden le živahno, potem je razlog kakšna južnoameriška fešta, recimo poroka, krst ali sedmina, kajti Slovenci te dvorane oddajajo Argentincem, da bi dobili kakšen dinar, se reče avstral, krvavo potreben za vzdrževanje.

Tudi tako je to.

Melanholija, ki leže nad poslopja, ki so videla že boljše čase, ni več razpoznavna samo na St. Claire Avenue v Clevelandu. Ali pa pred zadružnim domom v Zgornjem Kašlju na sončni stani Alp. Nekaj sence, ki je legla nad poslopje društva Triglav v Buenos Airesu, mogočne stavbe starih izseljencev, ki so svoje rekreative prostore, z bazenom vred, oddali Argentincem, počasi sega tudi proti stavbam, ki so jih dobesedno z odtrgavanjem od ust postavili povojni slovenski izseljenci.

Ta melanholija, zaznamovana s starosvetnostjo in strogostjo, se prevaja tudi v jezo. Usmerjena je proti dominantnemu slovenskemu svetu, ki je 45 let govoril o „sovražni emigraciji“ in z njo preprečeval vsakršen stik, proti ljudem, ki so trdili, da „sramota umira počasi“, in za izdajalce slovenstva razglašali tiste, ki so tako rekoč kri potili, da bi ohranjali slovenstvo. Uperjena je tudi proti „novi oblasti“, ki ni izpolnila pričakovanj — kakršnakoli že so (bila). In ker je argentinska slovenska skupnost velika, tradicionalna, introvertirana, je v tonu te jeze mogoče razpoznati glas ogorčenega družinskega patriarha, ki se je odločil s pestjo udariti po mizi.

„Kako je mogoče, da nekateri člani demokratskega parlamenta še branijo rdečo peterokrako zvezdo,“ je prvi očitke v izjavi načelstva SLS, namenjeni prvi obletnici slovenske demokracije. „Mar res ne vedo,“ „nerazumljivo je“, „tega ni več mogoče opravičevati“, „ni si mogoče predstavljati“, „kako je mogoče“, „nerealno je misliti“, „ne razumemo, kako je mogoče“... takšen je ton te izjave. Jezni zdovski patriarh govori iz nje. Vprašanja zastavlja, a vprašanja so očitki, so prikrite zapovedi, namerjene v to otroško srenjo matične domovine, ki noče vedeti, da so stvari, o katerih se ne debatira, pač pa se jih molče vzame na znanje in se jih molče uboga.

Kako silovita je ta jeza, vem, ker sem izkusila na lastni koži. Postavljena nenadoma — a ne bi se dalo reči, da nič hudega sluteča — v vloge najstnice, ki ne pozna nemih, neizgovorjenih sporočil, ki veljajo v takšni patriarhalni družini. Zadoščalo je, da sem mimogrede, v podrednem stavku omenila matere z Majskega trga in potegnila paralelo s slovensko pomladjo, z dogajanjem na Metelkovi in Roški cesti v Ljubljani. Zadoščalo je, da sem z nekaj besedami ilustrirala svoje osebno doživetje, pa sem bila zaznamovana, postavljena na pranger in označena za nepopravljiv, deformiran primer levičarstva in njegovih pogubnih posledic. V veliki slovenski družini sredi Argentine se namreč ve, ne da bi kdo izrekel ostro besedo, da se levičarstvo povezuje z ultralevičarstvom in to z anarhijo in to s terorizmom in to z razkrojem, pa je vse to torej off limits, neizgovorljivo, prepovedano.

Tudi tako je to, v Slovenski hiši, prestolnici argentinskega slovenstva, na ulici Ramon Falcon 4158, Buenos Aires.

Tudi tako je to, če v Slovensko hišo na Ramon Falcon zaidejo ljudje, ki ob obletnici slovenske demokracije ne pomislijo na izjavo načelstva SLS, pač pa na Društvo mrtvih pesnikov in ki ob pogledu na šolsko klop začutijo skomine, da bi stopili nanjo in odrecitali kakšen puntarski verz.

Bog nas živi, ene in druge.

Alenka Puhar

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCI V ARGENTINI

LJUBLJANA — Šoferskih izpitov je bilo lansko leto sedemnajst tisoč. Dnevno je približno 170 teoretičnih izpitov, kakih sto je pa praktičnih. Ker pa število iz leta v leto raste, je tudi stiska s prostorom in s parkiranjem pred prostori na Roški. Že dalj časa iščejo primerne lokacije, a je dosedaj še niso našli.

LJUBLJANA — Gallus in mi je bil naslov dvodnevne simpozija v začetku aprila v Cankarjevem domu, organiziran v okviru Slovenskih glasbenih dni. Na njem so govorili Primož Kuret in Edo Škulj iz Ljubljane, Harmut Kronen in Sigrid Wiesman iz Dunaja ter Peter Andraschke iz Freiburga. Našega skladatelja je na novo odkril šele pred sto leti muzikolog dr. Josip Mantuani, ki je izdal Opus musicum. Na drugem dnevu pa so govorili Reinhold Schlötterer iz Münchna, Sabine Ehrman iz Freiburga in Stefan Pontz iz Passaua.

LJUBLJANA — Žveplenega dioksida je veliko v Sloveniji: na prebivalca ga pride toliko, da je Slovenija na tretjem mestu, za bivšo Vzhodno Nemčijo in Čehoslovaško. To predvsem zato, ker veliko energije pridobijo ravno v termoelektrarnah brez odžveplovalnih naprav. Letos pa naj bi začelo obratovati kar sto novih hidroelektrarnic s skupno močjo sedem megavatov.

LJUBLJANA — „V tujini imamo indice, da ne bomo stopili v prazno“, ko se Slovenija osamosvoji, je rekel zunanji minister Rupel. Kljub temu pa bi ohranili jugoslovanski potni list do tedaj, ko bi bila dosežena masa držav, ki bi priznale novo državo.

KOPER — Slovenija — evropski Singapur. To idejo so sprožili v komisiji za pomorstvo v slovenski skupščini in se vprašali, če ni Slovenija ravno prav velika, da postane velika prosta cona za Evropo. Seveda bi se morala do leta 1994 prilagoditi evropskim (tržnim) standardom.

LJUBLJANA — Tekmovanje v matematiki pritegne mnogo srednješolcev. V zbirnih predtekmovanjih se je pomerilo 2.000 dijakov, od katerih so izbrali 160 za slovensko tekmovanje. Iz njih je izšlo deset najboljših, ki so se udeležili jugoslovanskega tekmovanja v srbskem Valjevu; julija pa bo na Švedskem svetovna matematična olimpiada. Društvo matematikov, fizikov in astronomov, ki organizira slovensko tekmovanje, resno premišlja, da bi se prihodnjih olimpiad Slovenija samostojno udeleževala.

PTUJ — Razstavo nakita od prazgodovine do danes bodo pripravili na gradu v mesecu septembru, ko bo v Ljubljani svetovni kongres oblikovanja. Na njej bo mogoče nekatere kopije rimskih nakitnih predmetov tudi kupiti.

CELJE — Avtoceste Arja vas-Hoče je zaenkrat le polovico. Potrebno je bilo nove ceste, a premalo denarja za „celo“ avtocesto. Zato med avtomobili, ki peljejo v obe smeri ni drugega kot črta, namesto železne pregrade: pač ni bilo zadosti denarja. Zato pa je dosti več nesreč in dosmrtnih ponesrečencev; v prvih treh mesecih letošnjega leta je že pet ljudi umrlo. Med razloge štejejo kot najvažnejše prehitra vožnja in precenjevanje voznih sposobnosti. Signalizacija in cesta so po mnenju prometnih oblasti redno in dobro vzdrževana.

LJUBLJANA — Alica v čudežni deželi je bila že stokrat ponovljena v Slovenskem mladinskem gledališču.

Začetek štejejo tja v december 1986 in mu sledijo po raznih festivalih po Jugoslaviji in Evropi. Delo je priredil ter tudi režiral Vito Taufer.

LJUBLJANA — Športne oddelke bodo eksperimentalno začeli v gimnazijah v Ljubljani, Celju in Mariboru. Obogateni bodo z možnostjo resnega športnega treninga, vendar je povpraševanje večje od možne ponudbe. Še posebej potem, ko so pedagoške oblasti morale iz proračunskih razlogov odpovedati ustanavljanje oddelkov po drugih krajih Slovenije. Edinole v Škofji Loki bodo še odprli smučarski oddelek.

LITIJA — Grad Bogenšperk, v katerem je kdaj imel dom in veliko knjižnico Valvasor, bodo obnovili. Najprej pride v poštev grajska kapela in ostrežje levega dela, pa še soba pred viteško dvorano. Nato bo iz muzejskih zbirk odšlo drugam vse kar se je tiče predstavljanja komunistične revolucije med drugo svetovno vojno, gostinske prostore pa bodo oddali v koncesijo, komur bo največ ponudil.

MARIBOR — Na turnejo v Mehiko ne bo šla mariborska Drama z Goethejevim Faustom ampak ljubljansko Mladinsko gledališče in sicer z Odisejem in sinom Vena Tauferja. Razumljivo je, da je odločitev dvignila veliko prahu v Mariboru in spet izzvala že klasično obdolžitev zaradi centralizacije, odprave avtonomije in samostojnosti, ki da veje iz glavnega mesta Slovenije.

MIRNA NA DOLENJSKEM — Tekmovanje slovenskih lažnivcev so pripravili v Mirni. Organizatorji so prejeli čez tisoč šaljivih prispevkov; najbolj so se odrezali otroci iz Ajdovščine in zato prejeli kipec „Slovenski kljukec 91“. Poleg laži so prišle v poštev še politične smešnice, npr.: „Pučnik je dejal, da bomo junija ocepiljeni, pa bi bilo potrebno vse najprej ocepiti, da ne bi ostali divjaki.“ In še: „Peterle in Rupel že ve čas govorita, kako bomo šli v Evropo, mi pa vidimo, da tja pretežno hodita onadva. Predlagamo, da bi šli še mi malo na ogled, Rupel in Peterle pa naj medtem malo dežurata na Balkanu.“

MARIBOR — Pred 50. leti je bila ukinjena v Mariboru tamkajšnja klasična gimnazija zaradi negotovih razmer. Po vojni je še delovala, a le do leta 1959/60, ko je dokončno izginila. Ob tej obletnici so se zbrali bivši profesorji in dijaki in obudili predlog za ponovno uvedbo osemletne klasične gimnazije.

LOGATEC — Prvi katoliški otroški vrtec je odprl predsednik vlade Lojze Peterle, ustanovil pa logaški Karitas. Zaenkrat ima jaslični oddelek (10 otrok) in predšolski oddelek (15 otrok). Ustanovljen je bil na pobudo staršev, ki so želeli, da otroci dobijo versko vzgojo že v vrtcu. Enak vrtec bodo verjetno odprli avgusta v Vrhniki.

LJUBLJANA — Plečnikovo nagrado so letos podelili arh. Savinu Severju za portalno zgradbo Karavanškega predora na slovenski strani.

IDRIJA — Prebegi v zahodno Evropo so precej pogosti. Sredi aprila so pri pregledu našli skrite v tovornjaku 25 Šrilančanov, ki bi jih morali vozniki pripeljati v Tolmin, od tam bi jih pa vodniki spravili čez mejo. Prav tam so graničarji naleteli na drugo skupino ljudi, ki so hoteli v prvi svet. Skupino je sestavljalo deset Filipincev in sedem Kitajcev. Njihova pot je potem od policijskih postojank do svojih diplomatskih predstavništva v Beogradu.

Osebne novice

Birma: Zakrament sv. birme sta prejela 11. maja v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Damjan in Valentin Markež**. Birmal ju je prelat dr. Alojzij Starc. Boter je bil dr. Ivan Sedej, nadomestovala ga je njegova žena Albina roj. Markež iz Slovenije.

Čestitamo!

Smrti: V petek, dne 10. maja, je v Slovenski vasi po krajši bolezni umrl naš rojak **France Gorše**, star 65 let.

V Castelarju je istega dne umrl pistolj **dr. Jože Krivec**, dolgoletni sotrudnik našega lista.

Dne 2. maja je umrla **Ljudmila Marija Villa roj. Oman**.

Novorojenka **Nataša Malalan**, hčerka arh. Poldeta in arh. Tončke Koželnik, je umrla 11. maja v Moronu.

Naše iskreno sožalje družinam!

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

OBLETNICA DOMA

Hladna jesenska nedelja, a v našem Domu je bilo ves dan toplo, kot nekdanj ob domačem ognjišču. Kmalu ob napovedani uri, so napolnili dvorišče rojaki iz bližnje in tudi daljne okolice. Ob zvokih himen je bila dvignjena najprej argentinska in nato slovenska zastava. V polni dvorani se je vršila sv. maša, katero je daroval prelat Alojzij Starc ob somaševanju Franca Cukjatija. Pri cerkvenem govoru je prelat nanesel misli na tisto nedeljsko berilo in evangelij. Dalje je pozival, naj poživimo našo vero v Kristusa, poživimo ljubezen do bližnjega in naj poživimo delo, naj prevzamemo odgovornost pri naši organizirani skupnosti. Med daritvijo je bilo ubrano ljudsko petje.

Po maši pa so mladi spremenili bogoslužni prostor v jedilnico. Številni gostje so zasedli mize v dvorani in na dvorišču, kjer so bili kmali dobro postreženi, po prizadevanju znanih

kuharic. Med navzočimi so bili tudi gostje iz Slovenije in kmalu po končanem kosilu je bil v gornji dvorani avdiovizual, ki ga je z razlago podal Stane Stražar o slovenskih podzemskih jamah, svetovno znanih, pa tudi do sedaj mnogih neznanih. Za mnoge navzoče je bila to novost, čudež se, da je toliko naravnih krasot na Slovenskem tudi pod zemljo.

Po predavanju se je z novimi gosti napolnila dvorana, kjer se je začel kulturni program. Predsednik Doma Franci Žnidar je pozdravil vse rojake, se zahvalil za njihovo navzočnost ob slavlju 31. obletnice ustanovitve Doma. Nato je dal besedo Ivani Tekavec, katera je podala lep govor. Vzbudila je s tem govorom velik aplavz.

Sledil je prikaz šolske mladine s cvetjem in pesmijo „Vesela pomlad“, ki se ta čas pojavlja v domovini. Naslednja točka je bil narodni ples, ki ga je lepo podala folklorna skupina Doma. Po plesu pa je bil prikaz Jurjevanje, starodavni običaj, ki se je ohranil do današnjih časov v naši Beli krajini. Sv. Jurij okrašen z zelenjem, ki prinaša srečo in novo življenje; prikaz so podali učenci šole. Nato je bil v smešni obliki, skoraj resni prikaz, ki se odigrava v sleherni družini, v teh gospodarskih razmerah: Oče in mati ne vesta, kam bi naložila skromne prihranke, da bi jih ne izgubila, ali bi jih naložila v banko na obresti, ali v zadrugo, ali naj si kupita zelene dolarje. Po telefonu pa se slučajno oglasi prijatelj in svetuje naj kupita vrednostne papirje - bonex. Končno se res oba v sreči odločita za to zadnjo možnost. V naslednjem prikazu pa se zopet pojavi starodavni Zeleni Jurij, ves obdan z zelenim bršljanom, spremlja ga pa sodobni moderni Zeleni Jurij ves obdan z zelenimi dolarskimi bankovci, oba pa spremljata vesele maldenke. Miki Klemen je pri tem s spremljavo kitare podal popevko o starih časih in sedanjih, o sreči in blagostanju, o dolarjih in brezdelju. Konča pa popevka: Zeleni Jurij, prinesi nam potrebne dolarje, a več kot dolarji je za nas vredna iskrenost in ljubezen. To so potrdile tudi deklice z darili, cvetjem in rajanjem. S tem je bil zaključen kratek a prsrčen program.

Oglasili so se zvoki Slovenskega instrumentalnega ansambla, ki so zadeževali goste, posebno mlade, do pozne večerne ure.

Predstavitve Slovenije — Feria del Libro

Že vrsto let prirejajo v Buenos Airesu Knjižni sejem — Feria del Libro, kjer razne založbe iz Argentine in drugod predstavijo bogato izbiro knjig argentinski publiki.

Letos je to razstavo v mesecu aprilu obiskalo skoraj milijon obiskovalcev. Letos pa smo tudi Slovenci prvič dobili ponudbo, da se udeležimo tega kulturnega dogodka. Dobili smo prostor — razstavno omaro — v prvem nadstropju, kjer je prejšnji kulturni referent Zedinjene Slovenije Marjan Loboda ml. primerno predstavil Slovenijo.

V sredi je bil razstavljen Debeljakov prevod argentinske pesnitve Martín Fierro v več izvodih, odprtih na raznih mestih. Poleg teh pa je označeval Slovenijo še zemljevid, slovenska narodna motivika ter brošure z razlago o Sloveniji.

Za zadnji dan razstave dne 22. aprila zvečer pa smo Slovenci dobili tudi v

zastojnsko uporabo veliko dvorano Juan Rulfo. Začetno predavanje o Sloveniji je imela dr. Katica Cukjati, ki je v kratko odmerjenem času razložila razvoj Slovenije, predvsem njeno kulturno in književno delo. Omenila je tudi delo Slovencev v Argentini in njihov doprinos k tukajšnji kulturi.

Folklorna skupina s Pristave je nato zaplesala dva živahna narodna plesa (enega za to priliko nastudiranega).

Vso prireditve je organiziral in vodil Marjan Loboda ml., udeležilo pa se je precej Slovencev, ki so povabili svoje argentinske prijatelje, pa tudi veliko obiskovalcev razstave se je ustavilo in poslušalo zanimivo podano predavanje in občudovalo bogate plesne.

Upajmo, da bomo lahko tako priliko izkoristili tudi naslednja leta ter tako dobro predstavili našo domovino tukajšnji kulturni skupnosti.

V nedeljo, 2. junija 1991 ob 16. uri v Slovenski hiši

SPOMINSKA PROSLAVA

v počastitev padlih domobrancev in drugih protikomunističnih borcev ter ostalih žrtev komunistične revolucije v Sloveniji

Vsem, ki so ga poznali, sporočamo, da je 10. maja zmučen od bolezni umrl naš dragi, skrbni ati, gospod

France Gorše

Prinorčamo ga v molitev in blag spomin.

Zahvaljujemo se misijonarju Francetu Buhu CM za obisk v sanatoriju in podeljene zakramente. Naša zahvala gg. Jaku Barletu CM in Janezu Petku CM za molitve ob krsti in pogrebno mašo. Sestri Eriki, Cvetki in Mari Urbanija za vso pomoč. Hvaležni smo vsem, ki ste ga prišli kropiti in se udeležili pogrebne maše.

Žalujoci: Žena Ivanka, sinova: **Franci in Janko**, brat **Tone** z ženo **Marijo**; v Sloveniji: brata **Jože in Lojze** z družinama, sestre: **Francka, Pepca in Minka** z družinami; v Nemčiji: brat inž. **Martin** z družino.

Buenos Aires, Mala Loka pri Višnji gori, Ljubljana, Düsseldorf, Mežica.

OBVESTILA

PETEK, 17. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20 v prostorih Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 18. maja:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Kulturni večer SKA: Dr. Darko Šušteršič: o umetnosti v jezuitskih misijonih med Guaraniji; ob 20 v Slovenski hiši.

Slomškov dom — Video bar ob 21. uri.

NEDELJA, 19. maja:

31. Obletnica Slovenskega doma v San Martinu s celodnevni slavjem.

ČETRTEK, 23. maja:

Seja Upravnega sveta ZS.

NEDELJA, 26. maja:

Žegnanje pri Mariji Pomagaj v Slovenski hiši. Ob 11.30 sv. maša, ob 13 kosilo.

V Hurlinghamu bo maša ob 18. v kapeli N. S. de la Guardia.

SOBOTA, 1. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Kulturni večer SKA: Avgust Horvat - Ob 100-letnici okrožnice Rerum Novarum; ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. junija:

Spominska proslava ob 16. v Slov. hiši

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:
v Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2;
v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,

Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215

ZEDINJENA SLOVENIJA

Zedinjena Slovenija sporoča, da bo poleg dosedanjih uradnih ur od ponedeljka do petka od 16. do 20. ure, pisarna odprta ob sobotah od 18. do 20. ure, kadar so v Slovenski hiši kake prireditve.

Vsem prijateljem Slovenske kulturne akcije sporočamo, da je odšel h Gospodu po večno plačilo naš ustvarjalni član in dolgoletni odbornik

dr. Jože Krivec slovenski pisatelj

Naj mu Bog podeli večni pokoj, mi se ga pa spominjajmo v molitvi!

Slovenska kulturna akcija

V domovini je umrla moja sestra

Cvetka Srebot

V Argentini žaluje za njo

brat **Lojze** z družino.

Palomar, Sežana na Primorskem.

Dne 10. maja 1991 je končal svoje zemsko življenje in prešel v večnost k svojemu Stvarniku v starosti 75 let naš dragi mož, oče, dedi, tast in svak

dr. Jože Krivec

Hvaležni smo vsem, ki ste ga v kratkih tednih bolezni obiskovali, čuli ob njegovi bolniški postelji, požrtvovalnosti dr. Starihe, gospodom za poslovilne besede ob krsti in za darovano cvetje. Prav posebno pa g. F. Himmelreichu, ki mu je ves čas bolezni stal ob strani in ga pospremil na zadnje počivališče na Cementerio Parque v Moronu.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga kropili in spremljali na njegovi zadnji poti.

Za njim žalujejo: žena **Lelka**, sin **Andrej**, snaha **Silva**, vnukinja **Andreja in Saška**, vnuk **Damijan** in ostali sorodniki.

Buenos Aires, Ljubljana, Tacen, Nova Gorica.

„Vstal si od mrtvih,
za teboj bodo vstali tudi vsi,
ki so umrli.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je 2. maja zapustila komaj 49 let stara naša draga žena, mama, stara mama, sestra, svakinja in teta, gospa

Ljudmila Marija Villa roj. Oman

Zahvaljujemo se vsem, ki so nas spremljali, navzočim duhovnikom, posebno še g. Jožetu Škerbcu, ki je ob krsti daroval sv. mašo in nas nato spremljal na pokopališče.

Pokojnico priporočamo v molitev.

Žalujoci: mož **Roberto**, hčeri: **Laura in Silvana**, vnuček **Matija Avgust**, sestre: **Anica** por. Hočevar z družino, **Jožica** in **Jože Škerbec** z družino, **Jelka**, brat **Polde** z ženo **Anico** in družino svakinja **Francka** in ostalo sorodstvo

Buenos Aires - Wickliff, ZDA - Devica Marija v Polju